

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

לפני כבוד השופטת נורית טביב מזרחי

התובעת: **כרמית ברנשטיין**

נגד

הנתבעת: **אקספון 018 בע"מ**

פסק דין

1. התובעת עתרה לחיוב הנתבעת בסך של 19,500 ₪, בטענה כי זו האחרונה הפרה את התחייבותה לספק שירות אינטרנט לתובעת; פגעה בפרטיות התובעת במסרה את פרטיה האישיים לחברת הוט; וחייבה את התובעת בתשלומי יתר בגין חיוב כפול עבור שירות אינטרנט.
2. התובעת עתרה לפיצוי בסך של 3,500 ₪ בגין חיוב כפול עבור שירות אינטרנט; פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 15,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות והפרת חוזה; והוצאות הגשת התובענה בסך 1,000 ₪.
3. כמצוות תקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976, פסק הדין יהיה מנומק באופן תמציתי.
4. יצוין כי התובעת הינה עורכת דין. פרט זה עלה לראשונה על ידי התובעת בהודעה לבית המשפט ביום 19.8.24 (לאחר שהוגשו מטעמה כתב תביעה וכתב תשובה) במסגרתה טענה כי פרט זה נשמט בשגגה ובתום לב. הודעת התובעת הועברה לידיעת הנתבעת, בהחלטה מיום 20.8.24.

העובדות הצריכות לעניין

5. בשנת 2015 התקשרה התובעת עם הנתבעת בהסכם לקבלת שירותי אינטרנט (ספק + תשתית).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

6. בינואר 2019 בוצעה הזמנה על ידי התובעת - מנוי לחבילת סימפלנט על גבי תשתית נחושת (להלן גם: "המנוי הראשון").
7. באוגוסט 2021, נפתח לתובעת מנוי חדש - 'סיבים אופטיים על גבי תשתית אנלימיטדי' (במערכות הנתבעת) (להלן גם: "המנוי השני").
8. החל מנובמבר 2021 ועד מאי 2024, חויבה התובעת (באמצעות הוראת קבע בכרטיס אשראי) בסכום של 84 ₪ מכרטיס אשראי אחד (עבור המנוי הראשון) ובסכום נוסף של 99 ₪ מכרטיס אשראי אחר (עבור המנוי השני).
9. המנוי השני הוסב לחברת הוט בספטמבר 2022 (לאחר עסקת מיזוג בין הנתבעת להוט טלקום).
10. החל מחודש ספטמבר 2022 - מאי 2024, הוט היא שחייבה את התובעת בסכום של 99 ₪ בגין שירות אינטרנט (עבור המנוי השני); והנתבעת המשיכה וחייבה אותה בסכום של 84 ₪ (עבור המנוי הראשון).

טענות הצדדים בתמצית

טענות התובעת

11. בחודש מאי 2024 פנתה התובעת אל שירות הלקוחות הטלפוני של הנתבעת וביקשה לבדוק תקלה בשירות האינטרנט. אז התברר לה כי היא אינה לקוחה של הנתבעת אלא של חברת הוט. הנתבעת באופן חד צדדי וללא ידיעת התובעת, הפרה את החוזה, חדלה לספק שירות אינטרנט לתובעת וחלף זאת הכניסה בנעליה את חברת הוט, כך שהשירות סופק לתובעת על ידי חברת הוט, ללא ידיעת התובעת וללא הסכמתה. בתוך כך, מסרה הנתבעת את פרטיה האישיים של התובעת, לרבות מס' כרטיס אשראי, לחברת הוט, אף זאת ללא הסכמת התובעת וללא ידיעתה, תוך פגיעה בפרטיותה. מיד כשנודע על כך לתובעת, היא ביטלה את ההתקשרות עם הנתבעת ועם הוט.
12. התובעת בדקה את חיובי האשראי וגילתה כי הנתבעת חייבה אותה שלא כדין. החל מחודש נובמבר 2021 ועד לחודש ספטמבר 2022 חויבה התובעת (באמצעות הוראת קבע בכרטיס אשראי) חיוב כפול בגין שירות אינטרנט. הנתבעת חייבה את התובעת בסכום של 84 ₪ מכרטיס אשראי אחד של התובעת וכן בסכום נוסף של 99 ₪ מכרטיס אשראי אחר של התובעת. זאת במשך תקופה של כ- 10 חודשים ובסך מצטבר של 1,251 ₪.
13. כמו כן, החל מספטמבר 2022 ועד מאי 2024, חייבה חברת הוט (שהחלה לספק שירות אינטרנט לתובעת ללא ידיעתה) את התובעת בסכום של 99 ₪ בגין שירות אינטרנט. לאורך תקופה זו, ועל אף שמחודש ספטמבר 2022 הנתבעת לא מספקת לתובעת שירות אינטרנט כלשהו, המשיכה הנתבעת לחייב את התובעת בסך של 83 ₪ בגין שירות אינטרנט. סה"כ

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

- חייבה הנתבעת את התובעת בגין שירות אינטרנט מבלי לספק לה שירות כלשהו ושעה שהשירות ניתן על ידי הוט, במשך כ- 22 חודשים ובסה"כ – 1,826 ₪.
14. התובעת לא הבחינה בכך משך כל התקופה. משהבחינה בכך פנתה לנתבעת, אך זו לא שעתה לפניותיה.
15. התובעת הוסיפה בכתב תשובה שהגישה, כי החיוב החודשי היה צריך להיות 99 ₪ במקום 83 ₪, ולא בנוסף. כן הדגישה כי משעה שנציג הנתבעת חיברה לתשתית החדשה (סיב אופטי), לא עשתה היא כל שימוש בתשתית הקודמת, ואף לא ידעה שהיא מחוברת אליה. אף לא קיבלה חשבוניות חודשיות מהנתבעת. האחריות לנתק מנוי רדום חלה על הנתבעת. התובעת כלל לא ידעה על קיומו. התובעת הפנתה להודעות משרד התקשורת מיום 11.8.2020 ומיום 28.1.2021 לעניין 'המנויים הרדומים' וכן לתקנה 39 לתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (היתר כללי למתן שירותי בזק), תשפ"ג-2022 (להלן: **"תקנה 39 לתקנות התקשורת"**).
16. עוד הוסיפה בכתב התשובה, כי עיון באישור עסקת המיזוג שצירפה הנתבעת לכתב ההגנה מעלה כי אין בו התייחסות לפגיעה בפרטיות. כך גם בתובענה הייצוגית שהוצגה. גם ההסכם שהוצג משנת 2013 אינו רלוונטי ועל פניו לא מדובר בהסכם ההתקשרות בין הצדדים. ממילא התובעת לא קיבלה את החשבונית בה ציינה הנתבעת כי מסרה הודעה מוקדמת בכתב לתובעת אודות המחאת זכויות. מה גם שאין בכך כדי להתיר מסירת פרטים.

טענות הנתבעת

17. ביום 20.7.2022 התקשרה הנתבעת בעסקת מיזוג עם הוט טלקום. העסקה אושרה על ידי משרד התקשורת.
- כמו כן, הוגשה בעבר בקשה לאישור תביעה ייצוגית נגד עסקת המיזוג (ת"צ 4451-11-22 ורז'יקובסקי נ' אקספון 018 בע"מ ואח'), אשר נמחקה במסגרת בקשת הסתלקות שהתקבלה (התביעה האישית של המבקשת שם נדחתה).
18. הנתבעת הגישה כנספח הסכם התקשרות למתן שירותי גישה לאינטרנט מיום 8.7.2013 בו נכתב בסעיף 20.9 :

"בכפוף למתן הודעה בכתב למנוי, של שני (2) ימי עבודה מראש, החברה תהיה רשאית, בכל עת ולפי שיקול דעתה הבלעדי, להמחות לצד שלישי את זכויותיה ו/או חובותיה שעל-פי תנאי ההתקשרות, כולם או חלקם, מבלי שיהיה עליה לקבל את הסכמת המנוי להמחאה כאמור, ובלבד שזכויותיו של המנוי לפי ההתקשרות לא יפגעו..."

19. הנתבעת הוציאה הודעה בכתב, לפני ביצוע עסקת המיזוג, בחשבוניות אשר הפיצה ללקוחותיה בהן נכתב בכוכבית:

"* לקוח יקר, במהלך חודש ספטמבר מנוי האינטרנט שלך יועבר

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

לספק האינטרנט HOT. תנאי החבילה שלך והשירות יישארו ללא שינוי."

- כנספח לכתב ההגנה, צורפה חשבונית מיום 31.8.22 שנשלחה לתובעת. צוין כי זו החשבונית האחרונה שקיבלה התובעת מהנתבעת בגין המנוי שהוסב להוט.
20. מנוי ע"ש התובעת – 'סיבים אופטיים על גבי תשתית אנלימיטד' (במערכות הנתבעת) שנפתח ביום 11.8.2021 הוסב להוט בספטמבר 2022, "ומאז נגמרו השירותים שהלקוחה (התובעת) קיבלה מחברת אקספון (הנתבעת)" (סעיף 6 לכתב ההגנה).
21. אשר לטענת החיובים הכפולים – התובעת הזמינה קו אינטרנט על גבי תשתית נחושת, המנוי הראשון, ביום 11.1.2019. ביום 11.8.2021 התעניינה התובעת בחיבור לסיב אופטי. ההזמנה לסיב אופטי נפתחה במנוי נפרד, המנוי השני, והתובעת "החלה לגלוש" עם שני קווים בשני מנויים נפרדים. בשום שלב לא ביקשה התובעת לבצע ניתוק של קו האינטרנט הקיים. במהלך שלוש שנים, ועד 23.5.24, המשיכה התובעת לקבל חשבוניות כל חודש בגין המנוי הפעיל (המנוי השני) עד לבקשת הניתוק. באחריות התובעת לבקש ניתוק תשתית לא פעילה או לא נצרכת. הנתבעת לא יכולה לדעת אם לקוח מעוניין להוסיף קווים נוספים בביתו או להחליף קו קיים בחדש. כל פנייה המתקבלת בחברה לניתוק, מטופלת מיד.
22. בדיון ביקשה הנתבעת להציג חשבונית מאוגוסט 2021 בה נכתב בכוכבית* כי הצטרפות לשירותי אקספון אינה מפסיקה את שירותי האינטרנט הניתנים מספק שירותי האינטרנט הקודם או את החיוב בגינם וכי הניתוק באחריות הלקוח. כן ציינה שככלל, יש לקוחות המעוניינים בשני קווים, בציינה: "כיום אנו הוספנו מלל במכירה ללקוח האם הוא רוצה קו אחד או שניים" (עמ' 3 לפרוט' הדיון, שורה 5).
23. הנתבעת ביקשה להציג מסמך מיום 2.7.2015 (נשלח לכתובת דוא"ל קודמת שמסרה התובעת לעת ההתקשרות) בו מברכת הנתבעת את התובעת על הצטרפותה לחוג לקוחותיה, מציינת כי הגישה לאינטרנט היא של 018 אקספון ושירותי תשתית האינטרנט של בזק וכן מציינת כי השימוש בשירות האינטרנט כפוף להסכם ההתקשרות של 018 אקספון וכי ניתן לצפות בהסכם באתר הבית. לטענתה, הסכם ההתקשרות שהוצג בכתב ההגנה (נושא תאריך 8.7.2013) הוא ההסכם המצוי באתר הבית (כולל סעיף 20.9 הנ"ל לעניין האפשרות של הנתבעת להמחות זכויות לצד שלישי). כן הציגה חשבונית אוקטובר 2021, במסגרת דרישת חוב, בציינה כי בהמשך לכך, מסרה התובעת כרטיס אשראי לתשלום החוב ולא ציינה בפני הנתבעת בשום שלב כי אינה מקבלת חשבוניות. עוד הוסיפה נציגת הנתבעת בדיון כי העובדה שהתובעת לא יצרה קשר כל השנים בנוגע לחיוב בגין מנוי/קו נוסף הובילה לתשלומים מיותרים של הנתבעת לבזק עבור התשתית, אך היא אינה יודעת באיזה סכום מדובר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

דיון והכרעה

24. לאחר שקראתי את כתבי הטענות, על צרופותיהם, ושמעתי את הצדדים בדיון, החלטתי לקבל את התביעה באופן חלקי בלבד, כפי שיפורט להלן.
25. אשר לטענת התובעת ביחס לחיובה בתשלום יתר, באשר חוייבה החל מנובמבר 2021 עבור שני מנויים, כאשר המנוי הראשון נותר ללא שימוש ורדום, מצאתי לקבל את טענת התובעת בעניין זה ולהורות כי היא זכאית להשבה נומינלית של הסכומים שנגבו בגין המנוי הראשון החל מנובמבר 2021 ועד מאי 2024. יצוין כי הצדדים היו תמימי דעים ביחס לסכום (84 ₪) ולמועדים (החל מנובמבר 2021 ועד מאי 2024).
26. משעה שהתובעת עברה למסלול חדש של סיבים אופטיים, המסלול השני, היה על הנתבעת לבדוק עמה באופן ישיר ומפורש האם היא אמנם מעוניינת להחזיק בשני מנויים אם לאו. האחריות בגין הותרת המנוי הנוסף (קו בתשתית של בזק, לטענת הנתבעת), ללא שימוש וכימנוי רדום, מבלי שהתובעת ביקשה מנוי נוסף, מבלי שנשאלה האם היא מעוניינת בהותרת שני מנויים ומבלי שאף נערך עמה ברור לאחר חודשים מספר בעניין - בהם היה המנוי 'רדום' - מוטלת בנסיבות העניין על שכם הנתבעת. ראו: תקנה 39 לתקנות התקשורת, לעניין ניתוק שירות גישה לאינטרנט למנוי רדום.
27. כפי שציינה הנתבעת בכתב ההגנה, מנוי על שם התובעת – 'סיבים אופטיים על גבי תשתית אנלימיטד' (במערכות הנתבעת), הוא המנוי השני, שנפתח ביום 11.8.2021 הוסב להוט בספטמבר 2022, "ומאז נגמרו השירותים שהלקוחה (התובעת) קיבלה מחברת אקספון (הנתבעת)" (סעיף 6 לכתב ההגנה). לא היה מקום שהנתבעת תמשיך לגבות מהתובעת סכומים עבור שירותי אינטרנט שלא סיפקה, ולא ברור מדוע המשיכה - כטענתה - לשלם עבור תשתית בזק בנסיבות אלה חלף בדיקה מול התובעת בעניין.
- מכל מקום, במצב זה, לא היה מקום להמשיך החיוב; למצער, היה מקום לבדוק באופן מפורש עם התובעת האם היא מעוניינת להמשיך ולשלם בעבור מנוי נוסף אם לאו.
28. התרשמתי כי נציגי הנתבעת היו נכונים ליטול אחריות במידת מה בעניין זה (ראו גם דברי נציגת הנתבעת בעמ' 7 לפרוטוקול הדיון, שורה 27), אולם הצדדים לא הגיעו לעמק השווה בהיבט הכספי.
29. אני קובעת כי על הנתבעת להשיב לתובעת סך של 2,604 ₪ (84 ₪ X 31 חודש) החל מנובמבר 2021 ועד מאי 2024)) בגין חיוב עבור המנוי הראשון, שנותר רדום ולא פעיל. איני סבורה כי יש מקום לפסיקת סכום גבוה מזה, שעה שגם לתובעת מידה ולו מינימלית של אחריות לשים לב במשך למעלה משנתיים ומחצה לחיובה ביתר/בכפל. כבר נקבע, כי מצופה מאדם סביר שיברר עבור מה הוא משלם כסף מדי חודש (ראו: ת"ק (פ"ת) 41647-06-12 אמגד מטר נ' בזק בינלאומי בע"מ (פורסם בנבו, 21.12.2012)).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

30. התובעת טענה בדיון כי הדוא"ל שנתנה בהתקשרותה הראשונית לנתבעת נחסם מפאת שכחת סיסמה מצידה, כי היא נתנה לנתבעת לעת ההתקשרות בעסקת הסיבים (אוגוסט 2021) דוא"ל אחר, אליו נשלחה חשבונית אחת בלבד (חשבונית יולי 2022) ומעבר לכך, היא לא קיבלה חשבוניות כלל במשך כשלוש שנים.
- הגם שאני מאמינה לתובעת שהבינה שהתשלום של 99 ₪ הוא במקום 84 ₪ ולא בנוסף; וכי לא ראתה את חיובי הכפל, שאחרת היתה פונה לנתבעת קודם לכן, הרי שאי שימת הלב כשלעצמה לאי קבלת חשבוניות ולתשלום ביתר משך תקופה כה ממושכת, מטילה במידת מה אחריות גם על התובעת, ואיני רואה הצדקה להשיב לה את הסכום שנגבה בגין המנוי הראשון שלא לצורך מעבר לערך הכסף הנומינלי.
31. אשר לטענת התובעת ביחס להפרת חוזה ופגיעה בפרטיות - החלטתי לדחות את טענות התובעת במישור זה.
32. כפי שנקבע ברע"א 10124/17 **עבדאללה אשקר נ' פאדי סלימאן** (פורסם בנבו, 30.1.18):

"אכן, בית המשפט לתביעות קטנות נועד לפתוח את שערי המשפט בפני "האזרח הקטן" – בין היתר, באמצעות "פישוט הליכי הדיון, תוך הגמשת סדרי הדין ודיני הראיות" (רע"א 1868/16 רז נ' האפרתי, [פורסם בנבו] פסקה י (19.6.2016)). ברוח זו, נקבע כי בית המשפט לתביעות קטנות רשאי להסתמך על ראיות שאינן קבילות בערכאות אחרות (סעיף 62 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984), ולקבוע את סדר הבאת הראיות וטענות הצדדים "בדרך שנראית לו" (תקנה 13(א) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976). ברם, הגמישות בכלל הקשור לדיני הראיות וסדרי הדין אינה חודרת לתחומי הדין המהותי, ואינה מאפשרת לבית המשפט לתביעות קטנות לקבל את תביעתו של תובע שלא השכיל להרים את נטל ההוכחה המוטל עליו".

33. הנתבעת הציגה מצידה, כאמור לעיל, כי עסקת המיזוג בינה לבין הוט טלקום, מיולי 2022, אושרה על ידי משרד התקשורת (החלטה מיום 16.8.22). כמו כן הציגה פסק דין (במסגרת ת"צ 4451-11-22), המאשר בקשת הסתלקות, מורה על מחיקת בקשה לאישור תביעה ייצוגית נגד עסקת המיזוג ועל דחיית התביעה האישית של המבקשת בהליך שם. יצוין כי כעולה מפסק דינה של כב' השופטת יסכה רוטנברג בת"צ הנ"ל, הוסכם כי פסק הדין אינו יוצר מעשה בית דין ליתר חברי הקבוצה.
34. הסכם ההתקשרות למתן שירותי גישה לאינטרנט מיום 8.7.2013 אותו הציגה הנתבעת לא הוצג בכתב ההגנה במפורש כהסכם ההתקשרות עם התובעת. בדיון בפניי, כאמור לעיל, הציגה נציגת הנתבעת מסמך מיום 2.7.2015 (מועד ההתקשרות עם התובעת), אשר נשלח לכתובת דוא"ל קודמת שמסרה התובעת לעת ההתקשרות (אשר ניתן להניח שלפחות לעת ההתקשרות הייתה עדיין בתוקף ולא נחסמה), בו מברכת הנתבעת את התובעת על הצטרפותה לחוג לקוחותיה, ומציינת כי השימוש בשירות האינטרנט כפוף להסכם

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

- ההתקשרות של 018 אקספון וכי ניתן לצפות בהסכם באתר הבית. כפי שהסבירה נציגת הנתבעת, הסכם ההתקשרות שהוצג בכתב ההגנה (נושא תאריך 8.7.2013) הוא ההסכם המצוי באתר הבית, והוא כולל את סעיף 20.9 הנ"ל לעניין האפשרות של הנתבעת להמחות זכויות לצד שלישי.
35. לצד זאת, הציגה הנתבעת הודעה בכתב אותה שלחה לתובעת במסגרת חשבונית אוגוסט 2022 בה נכתב בכוכבית כי במהלך חודש ספטמבר, מנוי האינטרנט של הלקוחה יועבר לספק האינטרנט הוט, וכי תנאי החבילה והשירות יישארו ללא שינוי. מדובר במנוי השני - 'סיבים אופטיים על גבי תשתית אנלימיטד', במסגרתו שולם סך חודשי של 99 ₪.
36. לטענת הנתבעת, במהלך השנים שלחה לתובעת חשבוניות כל חודש עד לבקשת הניתוק. נציגי הנתבעת טענו כי ככל שאין שגיאה בדוא"ל, אין לנתבעת יכולת לדעת כי הדוא"ל של התובעת נחסם ומבחינת הנתבעת, כל החשבוניות נשלחו.
- נציג הנתבעת יצא במהלך הדיון להתקשר לאחד מעובדי המערכות בנתבעת ומששב לאולם ציין כי לתובעת הוקמו שני חשבונות (ת.ז. של החשבון הישן עם 0 והשנייה ללא 0), כאשר לגבי המנוי השני, החשבוניות נשלחו כולן לדוא"ל החדש, ורק לגבי המנוי הראשון נשלחו לדוא"ל הקודם.
37. התובעת טענה כי הדוא"ל אליו נשלחו החשבוניות (למעט אחת, מיולי 2022, שנשלחה לכתובת הדוא"ל העדכנית) נשלחו לדוא"ל קודם שלה שכבר אינו בשימוש, באשר נחסם (משהנתבעת שכחה את הסיסמה). התובעת ציינה כי בהתקשרותה ביחס למנוי השני מסרה לנתבעת את הדוא"ל החדש שלה, אך עדיין לא נשלחו לשם החשבוניות, אלא אחת בלבד.
38. לטענת הנתבעת, חשבוניות נשלחו לתובעת; לטענת התובעת, לא קיבלה אותן. בהמשך לאשר קבעתי לעיל, אני סבורה כי לצד אחריות הנתבעת (למשל, לשימת לב למנוי 'רדום'; למשל, לשלוח חשבונית, למשל, ליידע על מעבר להוט), חלה גם אחריות על התובעת כלקוחה, בוודאי כשמדובר בתקופה ממושכת, לוודא קבלת חשבוניות ואם לא כן, להציף את העניין מול החברה.
39. משנטל הראיה להוכיח התביעה הינו על שכם התובעת ובנסיבות העניין, לא מצאתי לזקוף לחובת הנתבעת את העובדה כי התובעת לא ראתה את החשבונית במסגרת הודע כי מנוי האינטרנט של הלקוחה יועבר לספק האינטרנט הוט, וכי תנאי החבילה והשירות יישארו ללא שינוי, אשר נשלחה אליה (בין אם נשלחה לדוא"ל שנחסם אותו סיפקה התובעת בתחילה, בין אם נשלחה לדוא"ל העדכני ומסיבה לא ברורה לא הגיעה ליעדה).
40. בנסיבות העניין, אני סבורה כי התובעת לא הרימה את הנטל להוכיח ברמת ההסתברות הנדרשת במשפט האזרחי, כי הנתבעת הפרה את החוזה עמה כאשר הכניסה בנעליה את חברת הוט באופן ששירות האינטרנט סופק לתובעת על ידי הוט חלף הנתבעת. מדובר בעסקת מיזוג - שאושרה על ידי משרד התקשורת כאמור - וזו תוצאתה. אין להקל ראש

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

במסירת פרטי לקוח מגוף עסקי אחד למשנהו, בוודאי עת עסקינן גם במסירת פרטי כרטיס אשראי. אולם בנסיבות העניין, בהן מדובר בעסקת מיזוג (ומבלי לגרוע מההסדרה העתידית הראויה שנקבעה במסגרת פסק הדין בת"צ 4451-11-22 - ראו סעיף 4 לפסק הדין שם), איני סבורה כי יש הצדקה ל"פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 15,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות והפרת חוזה" כמבוקש בתביעה.

41. "המוציא מחברו - עליו הראיה" והתובעת לא הציגה את החוזה אותו לטענתה הפרה הנתבעת, אלא אך טענה כי החוזה אותו הציגה הנתבעת אינו החוזה בין הצדדים לתיק זה. התובעת טענה בדיון כי החוזה אינו בידיה, אך אם כן, הרי שאף לא ניתן לקבוע במאזן ההסתברויות הנדרש במשפט האזרחי כי החוזה (שלא הוצג) הופר. בהיעדר הצגת חוזה על ידי התובעת, אף לא ניתן לקבוע כי עם הפרתו, הנתבעת ושלא הוכחה, נפגעה הפרטיות. בפניי הוצג רק ההסכם אותו הציגה הנתבעת, ובאופן בו הציגה, ובהסכם זה קיים סעיף המחאת זכות כאמור. לא מצאתי כי במידה וסעיף זה שריר וקיים בין הצדדים להליך זה, אזי יש הצדקה לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין פגיעה בפרטיות והפרת חוזה.

42. יצוין כי סעיף 11(א) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 אליו הפנתה התובעת בכתב התביעה, דן במצבים בהם הופר חיוב לספק או לקבל נכס או שירות ובוטל החוזה בשל הפרה. בענייננו, לא הורם הנטל להראות כי הופר חיוב לספק שירותי האינטרנט, שהרי השירות סופק, גם אם באמצעות אחר.

עוד יצוין כי סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 אליו הפנתה התובעת בכתב התביעה קובע כי פגיעה בפרטיות הינה בין היתר, שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה. בהינתן הסעיף בהסכם אותו הציגה הנתבעת, הסכם המצוי לטענת הנתבעת באתר ואליו הופנתה הנתבעת עם התקשרותה בשנת 2015, ובהינתן ההערה בכוכבית שצוינה בחשבונית, איני סבורה כי מדובר בשימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של התובעת או מסירתה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה – מתן שירותי אינטרנט.

43. התביעה בגין טענות התובעת להפרת חוזה ופגיעה בפרטיות נדחות אפוא.

44. **סוף דבר**, התביעה מתקבלת בחלקה בלבד. אני מורה כי הנתבעת תשלם לתובעת סך של סך של 2,604 ₪. בנוסף תשלם הנתבעת הוצאות התובעת בסך של 350 ₪. הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין. אם לא ישולמו סכומים אלה במועד, ישאו ריבית והצמדה כדין.

המזכירות תמציא את פסק הדין לבעלי הדין ותסגור את התיק.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום ממועד קבלת פסק דין זה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-28260 ברנשטיין נ' אקספון 018 בע"מ

ניתן היום, כ"א אב תשפ"ד, 25 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

נורית טביב מזרחי, שופטת

